Hồi thứ mười bốn
Giả dâng rượu, Cao phi thuốc Chung hậu
Rõ chân tình, Chung hậu giết Cao phi

Khi trà nước xong rồi, Cao phi bèn nói rằng:

– Tôi nghe Quốc mẫu thu yêu mà được nhiều báu lạ, nên nay tôi làm một cỗ bàn đem đến khánh công cho Quốc mẫu, xin Quốc mẫu chớ từ.

Nói rồi liền day lại khiến cung nga bưng cỗ bàn đem vào, Cao phi lén lấy mắt mà láy cung nga, cung nga hiểu ý, bèn bỏ độc dược vào hồ rượu, rồi rót ra ba chén đầy, Cao phi quỳ xuống ân cần mời khuyên. Chung hậu đã biết trước rồi, song chẳng nói ra, bèn giả ý tiếp lấy chén rượu cầm nơi tay nói với Cao phi rằng:

– Chị em ta được hiệp cùng nhau thì đãi em mới phải, có lý nào lại để cho em phải nhọc lòng với chị như vầy, thôi sẵn có tiệc của em đây, chị mượn đỡ chén rượu này, mà đáp lễ cho em, vậy xin em hãy uống trước đi, rồi chị mới dám nhận lễ của em.

Cao phi nghe nói thì biết việc đã lậu rồi, mặt mày thất sắc, không biết liệu làm sao, bèn nghĩ thầm rằng:

"Nay việc đã lỡ ra rồi, nếu để làm thinh thì ắt là khó gỡ, chi bằng ta nói ngược lại cho va, hễ cãi lẫy rầy rà, thì chi cho khỏi đem đến trước mắt Chúa công mà đôi chối, chừng ấy có Chúa công bênh vực ta thì tội ấy ắt phải về va chịu" Nói rồi liền giả ý tiếp lấy chén rượu rồi làm bộ giận dữ mà mắng Chung hậu rằng:

– Loài xú phụ, ta có lòng thành kính, làm tiệc đến mà mừng mi, sao mi lại mang lòng độc ác dám cả gan lén bỏ thuốc độc vào rượu mà hại ta như vậy?

Chung hậu cả giận mắng lại rằng:

– Loài tiện tì, ta đãi mi rất hậu, mi lại mang dạ hại ta, nay việc này lậu rồi, lại già hàm nói ngược lại cho ta, ấy là tại mi muốn chết đó, thôi để ta làm phúc cho mi đi đđầu thai kiếp khác cho sớm.

Chung hậu vừa nói vừa đứng dậy nắm dầu Cao phi mà đánh. Cao phi thất kinh, liền quỳ xuống năn nỉ khẩn cầu rằng:

– Tôi là kẻ ngu hiền, mới dại mà lầm lỡ một phen, xin Nương nương dung thứ, như sau mà tôi còn tái phạm, thì Nương nương đánh chết tôi cũng cam tâm.

Chung hậu giận chẳng thèm nghe, cứ vung tay mà đánh một thoi, Cao phi bể nát óc ra, ngã xuống chết tươi nơi trước điện. Bao nhiêu cung nga hoảng kinh chạy tuốt vào triều phi báo. Tuyên Vương nghe báo thất kinh, văn võ bá quan thảy đều sửng sốt.